

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12778/2025
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Петар Богићевић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Марјановић, адвокат из ... и ДД из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2670/24 од 28.05.2025. године, у седници одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2670/24 од 28.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2670/24 од 28.05.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене ГГ за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П 17/24 од 05.04.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да стварна службеност утврђена правноснажном пресудом П 115/19 од 03.01.2020. године, а потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1466/20 од 06.10.2020. године, полази од асфалтног пута кп бр ... КО ... па даље у правцу запада преко послужне парцеле кп бр ... КО ..., сувласништво до сада тужене ГГ са 1/4 удела и садашњим сувласником исте парцеле са 1/4 удела тужене ЂЂ из ..., којој је сувласништво од 1/4 удела на кп бр ... КО ... тужена ГГ поклонила као свој сувласнички удео од 1/4 на кп бр ... КО ... Уговором о поклону ОПУ: 426-2021 од 31.03.2021. године, и сувласништво туженог ДД са 3/4 удела у дужини од 28,42 метара, ширине 4м, ради уласка у повласну парцелу кп ...

уписане у ЛН ... КО ..., која је у сувласништву АА и ББ са по 1/2 удела у дужини од 25,28м, ширине 4м, све до уласка у домаћинство тужиоца ВВ на кп бр .../... КО ..., те да су тужени ГГ и ДД дужни да трпе и признају да тужиоци напред описану службеност могу без даљег њиховог присуства и пристанка уписати у јавне исправе које воде евиденције непокретности СКН Аранђеловац. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да солидарно тужиоцима на име трошкова парничног поступка плати износ од 865.738,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2670/24 од 28.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба првотужене ГГ из ... и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и првотужене за накнаду трошкова другостепеног поступка као неосновани.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2670/24 од 28.05.2025. године, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена ГГ је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужилаца се оспорава одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. став ЗПП. Наведеном одредбом прописано је, да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1 овог члана), док је у ставу 6. наведеног члана прописано, да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији.

Када је за изјављивање ревизије меродовна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију тужене ГГ нису били потребни ради вођења парнице због чега је овај суд одбио њен захтев на основу одредбе члана 154. ЗПП и одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић